

PZJ /546/ 2012

Warszawa, 08.03.2012

Pani Jagna Marczułajtis – Walczak
Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Św. Gertrudy 26-29
31 – 048 Kraków

Szanowna Pani Poseł,

W odpowiedzi na pismo z dnia 5.03.2012, znak: BPJM-2/5/2012, dotyczące wydania opinii o ogłoszonym przez Ministerstwo Sprawiedliwości projekcie ustawy, o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów, w tym instruktora sportu, trenerów klasy II, klasy I oraz klasy mistrzowskiej, Polski Związek Jeździecki przedstawia argumenty świadczące o fałszywym toku myślenia autorów tego projektu:

1. Wiedza, którą powinien posiadać szkoleniowiec w jeździectwie jest porównywalna z wiedzą nauczyciela w szkolnictwie, poszerzoną o znajomość biomechaniki, fizjologii wysiłkowej, obciążeń fizycznych i motoryki rozwojowej człowieka w różnych fazach jego rozwoju. Dodatkowo w naszym sporcie wiedza ta powinna być również poszerzona o znajomość psychologii, fizjologii, anatomii, biomechaniki, żywienia oraz teorii i praktyki treningu sportowego koni. Kwestie właściwych obciążeń treningowych stanowi o bezpieczeństwie nie tylko wierzchowca i jeźdźca ale również każdego, kto przebywa w ich bliskości.
2. Sprawy związane z bezpieczeństwem uczestników i właściwym procesem nauczania jazdy konnej znalazły swoje odbicie w programach nauczania obowiązujących w Polskim Związku Jeździeckim. Dosiadanie konia ważącego 10 razy więcej niż siedzący na nim zawodnik niesie za sobą ryzyko urazów i kontuzji, których prawdopodobieństwo występowania zmniejsza się proporcjonalnie do jakości wyszkolenia. Powierzenie tego obszaru naszej działalności regulacjom wolnego rynku będzie skutkowało poważnymi zagrożeniami zdrowia i życia uczestników rekreacji i współzawodnictwa sportowego; w tym także młodzieży i dzieci, których rodzice oddają je w pieczę naszych szkoleniowców, z głębokim przekonaniem o ich wszechstronnym i udokumentowanym przygotowaniu pedagogicznym i trenerskim.
3. Od początku XX wieku, w wielu krajach powstawały szkoły jeździeckie oparte na możliwie wysokich kwalifikacjach, wiedzy teoretycznej i praktycznej szkoleniowców. Tak samo w Polsce po odzyskaniu niepodległości w 1918 r. zostały ustanowione reguły szkolenia, czego odzwierciedleniem było nadawanie uprawnień instruktorsko - trenerskich w jeździe konnej w tym okresie.

4. W 1992 r. powstała Międzynarodowa Organizacja ds. Szkoleń w Jeździectwie (I.G.E.Q. – International Group for Equestrian Qualifications), która ma za zadanie ujednoczenie zasad nadawania uprawnień szkoleniowych i kwalifikacji szkoleniowców w krajach członkowskich. Obecnie członkami I.G.E.Q. są 34 Państwa, w tym większość krajów Unii Europejskiej, do której przystąpił również nasz Kraj. Międzynarodowa Federacja Jeździecka (FEI) i Europejska Federacja Jeździecka (EEF) zaaprobowwały wybrany kierunek dalszego szkolenia kadr instruktorsko – trenerskich w naszym sporcie, a Polski Związek Jeździecki głosami swoich przedstawicieli w obu powyższych organizacjach poparł przyjęty w świecie model szkolenia kadr w jeździectwie.
5. Wdrażany od blisko 10 lat system szkolenia kadr instruktorsko – trenerskich w Polskim Związku Jeździeckim jest zbieżny z pracami prowadzonymi nad wdrożeniem Europejskich Ram Kwalifikacji.
6. Obowiązująca od niedawna ustawa o sporcie poświęca cały rozdział kwalifikacjom zawodowym w sporcie, stanowiąc tam stopnie trenerskie, warunki ich uzyskiwania oraz tryb ich uznawania, równocześnie zaostrzając zasady ich egzekwowania w stosunku do wcześniejszych uregulowań w tej sprawie. Rozdział ten został poprzedzony rozdziałem o bezpieczeństwie w sporcie, a po nim następują przepisy o zwalczaniu dopingu w sporcie. Taka redakcja ustawy nie jest dziełem przypadku. Podnosi bowiem do naczelnej rangi te trzy sfery regulacji sportowej aktywności człowieka, które czynią z niej oparte na zasadach fair play współzawodnictwo.
7. Oczywistym jest stwierdzenie, że wyniki sportowe w każdym sporcie bezpośrednio zależą od jakości kadr szkoleniowych. Brak szkolenia instruktorów i trenerów jazdy konnej w latach 1939 – 1956 skutkuje do dziś obniżeniem poziomu jeździectwa i kłopotami w nawiązaniu kontaktu z światową czołówką do dzisiaj.
8. Prawidłowe użytkowanie koni, zabezpieczone przez odpowiednio przygotowaną kadrę instruktorsko - trenerską gwarantuje zachowanie dobrostanu koni zapisanego w ustawie o ochronie praw zwierząt i przepisach weterynaryjnych.

W związku z przytoczonymi powyżej argumentami Polski Związek Jeździecki wyraża zdecydowanie negatywną opinię o przedstawionym projekcie ustawy deregulacyjnej.

Jednocześnie pragnę wyrazić słowa uznania dla Pani Poseł za tak szybką reakcję na projekt, który z pewnością nie przysłuży się polskiemu sportowi, a prawdopodobnie doprowadzi (o ile zostanie wdrożony) do dalszej degradacji sportu polskiego i szeroko rozumianej kultury fizycznej, nie wspominając innych negatywnych jego skutków.

Z wyrazami szacunku.

PREZES
Polskiego Związku Jeździeckiego

Marcin Szczypiorski

Do wiadomości:

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Polski Komitet Olimpijski

Sejmowa Komisja Kultury Fizycznej Sportu i Turystyki